

har sagt, at det var et Tillidsvotum, og det skulde man ikke give, kan jeg henholde mig til Udtalelser fra forskellige Sider. Ganste vist kunde man opstille den Sætning, at det er overhovedet en Slags Tillid, at man indlader sig i Forhandling med Ministeren og opfordrer ham til at komme frem med en Sag, men paa det Standpunkt stiller man sig ikke. Vi ere jo allejammen Forhandlingsmænd, baade Høire og Venstre og de forskellige Afdelinger af Venstre, og det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgtres (Hørup) har jo sagt, at naar Ministeren vilde komme frem med Sagen, saa vilde han være meget redebon til at forhandle og endog saa være meget flittig og nidkær i sit Arbejde paa Sagen. Men hvorledes kan det saa være en Tillidserklæring til Ministeren, at man opfordrer ham til at fremme Sagen, og hvorledes kan det vise Tillid i politisk Henseende? Jeg for mit Bedkommende vil imidlertid gerne vedkende mig, at naar jeg vil stemme for dette Forslag, som retter en Opfordring til Justitsministeren, saa er det væsentlig, fordi jeg vil være med til at rette en Opfordring til den nuværende Minister, og jeg gør det ganste vist, fordi jeg har Tillid til ham, i alt Fald i den Sag, hvorom her er Tale. Fra min Side maa det gerne opfattes som en Tillids-erklæring til den højtærede Minister, thi Justitsministeren har efter min Formening saa store Fortjenester af denne Sags hidtidige Forberedelse som ingen anden, og det er fremdeles min Mening, at ingen anden vil bedre kunne tage Sagen i sin Haand og gennemføre den end den nuværende Justitsminister. Nu tager jeg denne Sag aldeles jaglig; jeg bryder mig ikke om Politik eller om Partier eller Personer i denne Sag. Jeg ønsker kun Retsreformen fremmet og gennemført, fordi det efter min Mening er en Sag af den største Betydning, og naar jeg har den Opfattelse, at den nuværende Minister netop egner sig til at tage sig af denne Sag, er jeg med til at opfordre ham dertil af en rent jaglig Interesse. — Man siger, at det er et uheldigt Tidspunkt til at komme frem med denne Sag. Efter min Mening forholder det sig ikke saaledes. Det har vist sig, at man virkelig maa gribe og benytte Øjeblikket, at Stemningen for Sagen som sagt hidtil har været kølig, men at det sy-

nes, som om der nu er vaagnet en varm Interesse for den. Derfor siger jeg, at man skal gribe denne Stund, thi jeg er ikke sikker paa, at denne Interesse vil vedvare. Der har ogsaa været Varme i 1861, 1863, 1867 og 1868 men saa dunstede den bort. Jeg har paa en Maade et Ansvar i denne Sag; thi jeg er maaste ikke ganste uskyldig i, at man i 1867—68 forhindrede at føre Sagen igennem paa Grundlag af et privat Forslag. Jeg mente den Gang, ligesom for Resten endnu, at Sagen maa tages i Haand af Regeringen, for at man kunde vente den gennemført paa tilfredsstillende Maade, men for saa vidt jeg i 1867—68 har bidraget til at forhindre, at Sagen gennemførtes, føler jeg dobbelt Opfordring til nu at søge at benytte Øjeblikket, medens der er Stemning og bedre Naar for Sagens Gennemførelse, og medens vi have en Justitsminister, der kan og vil gennemføre den. Derfor raader jeg til at stemme for det Forslag, her foreligger, og tage det i dets Renhed uden at lægge noget til eller trække noget fra; thi dermed tror jeg, at man kun vil forplumre Sagen. Vi beholde alle for øvrigt vore Meninge for os selv og forbeholde os at gøre dem gældende med Hensyn til Rævnninger og deres Indretning og demokratiske Grundlag, men lad os blot ikke styde Sagen længere fra os, end vi have gjort.

Brockenhuus-Schack: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgtres har Ordet for en kort Bemærkning.

Brockenhuus-Schack: Det ærede Medlem, der nu talte, bebrejdede mig, at jeg havde udtalt mig tvivlende om Rævningsinstitutionens Hensigtsmæssighed, idet han mente, at man ved saa vigtige Sager ikke skulde binde sig. Det er just det, der har været Hensigten med min Optræden her, at jeg ikke vilde binde mig. Hvis jeg uden Forbehold havde erklæret at ville stemme for den Beslutning, her foreligger, havde jeg bunden mig til at stemme for Rævningsinstitutionens Indførelse, men paa det Punkt har jeg været tvivlende; jeg har anset det for tvivlsomt, om det vil være rigtig at ind-